

UOCA gradum eclipticæ, uel locum Solis, aut stellæ cuiuscunq; propositum ad contactum horizontis in parte orientis, & nota gradum æquatoris eidem ex eadem parte in contactu horizontis correspondentem, id est, accipe ascensionem obliquam Solis uel stellæ, deinde uolue spheram uersus occidentem, donec idem tui propositi gradus ad contactum horizontis in occidente peruenerit, notando iterum gradum æquatoris, quo ibidem in horizonte scilicet orientali horizontem tetigerit, id est, accipe etiam ascensionem obliquam gradus oppositi Solis. Numerus enim graduum à prima in secundam notam, arcum diurnum determinabit, uel etiam numerum graduum prima nota æquatoris abscissum, subtrahe à numero secundæ notæ subiecto, si fieri queat, si non, adde numero secundæ notæ, 360. gra. unam reuolutionem, deinde subtrahe ut supra, residuum nanq; eundem diei arcum tibi monstrabit. Eum ex integro circulo una scilicet reuolutione primi mobilis, scilicet 360. gradibus deme, & remanebit tibi arcus nocturnus eidem gradui tui propositi correspondens, Exemplo omnino lucidiora fient, Sole 20 gradum Tauri occupante, uolo arcum diurnum huius gradus addiscere pono itaq; 20. Tauri gradum ad contactum horizontis orientalem, & inuenio ibidem 25. gra. ferè æquatoris, cui termino in eodem notam impingo; deinde uoluo globum cum eodem Solis gradu ad occidentalem partem contactus horizontis, & inuenio gradus 250. ferè æquatoris in parte orientali horizontis, facioq; ibidem iterum in æquatore notam. Numerando igitur à prima in secundam notam, uel subtrahendo numerum primæ notæ à numero secundæ notæ, colligo uel residuum inuenio gradus 225. ferè arcum diurnum quæsitum, quem ex integro circulo scilicet 360. gradibus deme, remanent gradus 135. arcus nocturnus eiusdem.

Cognito arcu diurno uel nocturno cuiuscunq; puncti cœli,
numerum horarum æqualium, & inæqualium
quantitatum definire.

CAPVT XXXIII.

ARCVM diurnum siue nocturnum per præcedentem inuentum, diuide per 15. & id quod exiuerit, erit numerus horarum æqualium, residuum autem de gradibus post diuisionem remanens, partem horæ imperfectæ designat. Nam pro singulis gradibus post diuisionem remanentibus pone 4. minuta horarum, quem item horarum & minutarum numerum, si in 12. æquales secueris particulas, quantitatem horæ inæqualis uel temporalis utriusq; agnosces. Per hunc etiam Canonem & præcedentem faciliter concludere potes, quanto tempore stellæ supra uel infra terram morantur. Exemplum: Volo arcum diurnum & nocturnum in horis &c. ac quantitatem horæ inæqualis exempli capitis 32. Partior igitur arcum diurnum inuentum, qui est 225. per 15. & exeunt horæ 15. ferè, numerus uidelicet horarum æqualium illius diei. Pari ratione partiendo arcum nocturnum, scilicet 135. gradus per 15. colligo horas item æquales 9 noctis illius, diuidendo præterea arcus diurni horas inuentas 15. scilicet per 12. quantitas horæ inæqualis profiliet, hora uidelicet 1. minut. 15. Eodem modo arcus nocturni horas 9. scilicet per 12. partior, & exhibit quantitas horæ inæqualis nocturna 45. minuta horæ, quod fuit propositum.

Hoc idem aliter, ac faciliori uia per indicem horarium absoluere.